

කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය - ශ්‍රී ලංකාව

දුරස්ථ ඝන අධ්‍යාපන අධ්‍යයන කේන්ද්‍රය

ශාස්ත්‍රවේදී (සාමාන්‍ය) උපාධි ප්‍රථම පරීක්ෂණය (බාහිර) - 2012/13

2015 දෙසැම්බර් - 2016 පෙබරවාරි

පාලි - PALI E - 1015

නියමිත ග්‍රන්ථ I හා ව්‍යාකරණය I

එක් කොටසකින් (ප්‍රශ්න දෙකකින්) ඇතුළත්වන පරිදි ප්‍රශ්න පහකට (05) පමණක් පිළිතුරු සපයන්න.

ප්‍රශ්න සංඛ්‍යාව 08 යි.

කාලය පැය : 03

I කොටස

01 (අ) සිංහලට නඟන්න.

“අථ ඛො තෙසං වාසෙට්ඨ, සත්තානං බදාලතාය අන්තර්නිතාය අකට්ඨපාකො සාලි පාතුරහොසි අකණො අථුපො සුද්ධො සුගන්ධො තණ්ඩුලප්ඵලො. යං තං සායං සායමාසාය ආහරන්ති, පාතො තං හොති පක්කං පට්චිරුල්භං, යං තං පාතො පාතරාසාය ආහරන්ති, සායං තං හොති පක්කං පට්චිරුල්භං; නාපදානං පඤ්ඤායති. අථ ඛො තෙ, වාසෙට්ඨ, සත්තා අකට්ඨපාකං සාලිං පරිභුඤ්ජන්තා තංභක්ඛා තදාහාර චිරං දිසමද්දානං අට්ඨංසු.

“යථා යථා ඛො තෙ, වාසෙට්ඨ, සත්තා අකට්ඨපාකං සාලිං පරිභුඤ්ජන්තා තංභක්ඛා තදාහාරා චිරං දිසමද්දානං අට්ඨංසු, තථා තථා තෙසං සත්තානං භියොසොමත්තාය ඛරත්තඤ්ඤෙව කායස්මිං ඔක්කම්, වණ්ණවෙවණ්ණතා ව පඤ්ඤායිත්ථ, ඉත්ථීයාව ඉත්ථීලිඛගං පාතුරහොසි පුරිසස්සව පුරිසලිඛගං. ඉත්ථීව පුරිසං අතිවෙලං උපනිජ්ඣායති පුරිසො ව ඉත්ථීං, තෙසං අතිවෙලං අඤ්ඤමඤ්ඤං උපනිජ්ඣායතං සාරාගො උදපාදි, පරිලාහො කායස්මිං ඔක්කම්. තෙ පරිලාහපච්චයා මෙට්ඨනං ධම්මං පටිසෙවිංසු.

“යෙ ඛො පනතෙ, වාසෙට්ඨ, තෙන සමයෙන සත්තා පස්සන්ති මෙට්ඨනං ධම්මං පටිසෙවන්තෙ, අඤ්ඤෙ පංසුං ඛිපන්ති, අඤ්ඤෙ සෙට්ඨිං ඛිපන්ති, අඤ්ඤෙ ගොමයං ඛිපන්ති - “නස්ස අසුචි, නස්ස අසුචි ති. කථංඤ්ඤි නාම සත්තො සත්තස්ස ඵවරුපං කර්ස්සති ති! තදෙරහිපි මනුස්සා එකච්චෙසු ජනපදෙසු වධුයා නිබ්බුස්සමානාය අඤ්ඤෙ පංසුං ඛිපන්ති, අඤ්ඤෙ සෙට්ඨිං ඛිපන්ති, අඤ්ඤෙ ගොමයං ඛිපන්ති. තදෙව පොරාණං අග්ගඤ්ඤං අක්ඛරං අනුසරන්ති, න ත්වෙවස්ස අත්ථං අජානන්ති.

(අ) “පඤ්ඤෙවන්ද්‍රියයන් මුල්කොටගත් තණ්හා මූලික උපාදානයන් සමාජ පරිණාමයේ ආරම්භයයි” සාකච්ඡා කරන්න.

“තස්ස මය්හං, භික්ඛවෙ, එතදභොසී - “කස්ස නු ඛො අහං පයමං ධම්මං දෙසෙය්‍යං, කො ඉමං ධම්මං ඛිප්පමෙව අජානිස්සති’ති? තස්ස මය්හං, භික්ඛවෙ, එතදභොසී - අයං ඛො උද්දකො රාමපුත්තො පණ්ඩිතො වියත්තො මෙධාවී දීඝරත්තං අප්පරජක්ඛජාතිකො. යන්නුනාහං උදකස්ස රාමපුත්තස්ස පයමං ධම්මං දෙසෙය්‍යං. සො ඉමං ධම්මං ඛිප්පමෙව අජානිස්සති; ති. අථ ඛො මං, භික්ඛවෙ, දෙවතා උපසඛකමිත්වා එතදෙවොව - අභිදොසකාලඛකතො, හන්තෙ උද්දකො රාමපුත්තො, ති. ඤාණඤ්ච පන මෙ දස්සනං උදපාදි “අභිදොසකාලඛකතො උද්දකො රාමපුත්තො ති. තස්ස මය්හං, භික්ඛවෙ, එතදොභොසී මහාජාතියො ඛො. උද්දකො රාමපුත්තො. සචෙහි සො ඉමං ධම්මං සුඤ්ඤාය, ඛිප්පමෙව අජානෙය්‍යා’ති.

තස්ස මය්හං, භික්ඛවෙ, එතදභොසී - කස්සනු ඛො අහං පයමං ධම්මං දෙසෙය්‍යං; කො ඉමං ධම්මං ඛිප්පමෙව අජානිස්සිති? තස්ස මය්හං, භික්ඛවෙ එතදොභොසී ඛුකාරා ඛො මෙ පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු, යෙ මං පධානපහිතත්තං උපට්ඨහිංසු. යන්නුනාහං පඤ්ඤවග්ගියානං භික්ඛුනං පයමං ධම්මං දෙසෙය්‍යන්ති. තස්ස මය්හං භික්ඛවෙ, එතදොභොසී - ‘කහංනු ඛො එතරහි පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු විහරන්තීති? අද්දසං ඛො අහං, භික්ඛවෙ දිබ්බෙන චක්ඛනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන පඤ්චවග්ගියෙ භික්ඛු ඛාරාණසියං විහරන්තෙ ඉසිපතනෙ මීගදායෙ. අථඛිවාහං, භික්ඛවෙ, උරුචෙලායං යථාභිරත්තං විහරිත්වා යෙන ඛාරාණසී තෙන චාරිකං පක්කමිං.

(ආ) අරියපරියේසන සුත්‍රයෙන් අනාවරණය වන බුද්ධ චරිතය පිළිබඳ තොරතුරු ගෙනහැර දක්වන්න.

එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා කෙසපුත්තං ආගච්ඡන්ති. තෙපි සකංයෙව වාදං දීපෙන්නි, ජොතෙන්නි, පරප්පවාදං පනබුංසෙන්නි වම්භෙන්නි පරිභවන්ති ඔමක්ඛිං කරොන්ති. තෙසං නො, හන්තෙ, අම්භාකං භොතෙව කඛඛා භොති විචිකිච්ජා - කොසු නාමං ඉමෙසං භවනං සමණබ්‍රාහ්මණානං සච්චං ආහ, කො මුසා’ති? අලඤ්භි වො, කාලාමා, කඛඛිතුං අලං විචිකිච්ජිතුං. කඛඛනීයෙව පනවො යානෙ විචිකිච්ජා උප්පන්නා.”

“එථ තුම්භෙ, කාලාමා, මා අනුස්සවෙන, මා පරම්පරාය, මා ඉතිකීරාය, මා පිටකසම්පදානෙන, මා තක්කහෙතු, මා නයහෙතු, ආකාරපරිචිතක්කෙන, මා දිට්ඨටනිජ්ඣානක්ඛන්තියා, මා හඛ්ඛරුපතාය, මා සමඤ්ඤා නො ගරුති. යදා තුම්භෙ, කාලාමා, අත්තනාව ජානෙය්‍යාථ- ‘ඉමෙ ධම්මා අකුසලා, ඉමෙ ධම්මා සාවජ්ජා, ඉමෙ ධම්මා විඤ්ඤුගරහිතා, ඉමෙ ධම්මා සමන්තා සමාදින්නා අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති”’ති, අථ තුම්භෙ, කාලාමා, පජ්භෙය්‍යාථ.

“තං කිං මඤ්ඤථ, කාලාමා, ලොභො පුරිසස්ස අඤ්ඤානං උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති භිතාය වා අභිතාය වා ” ති “අභිතාය, හන්තෙ “ලුද්ධො පනායං, කාලාමා, පුරිස පුග්ගලො ලොභෙන අභිභූතො පරියාදින්නවිත්තො පාණම්පි හනති, අදින්නම්පි ආදියති, පරදාරම්පි ගච්ඡති, මුසාපි භණති, පරම්පි තථත්තාය සමාදාපෙති, යං ස භොති දීඝරත්තං අභිතාය දුක්ඛායා ” ති.

(ආ) කාලාම සුත්‍රයේ දැක්වෙන ක්‍රියාවන් ඇගයීමේ නිර්ණායකවල ආචාර විද්‍යාත්මක වැදගත්කම පැහැදිලි කරන්න.

04 (අ) සිංහලට නගන්න.

“ යො දුක්ඛස්ස පජානාති, ඉධෙව ඛයමත්තනො;
පත්තභාරං විසංයුත්තං, තමහං බ්‍රූමි බ්‍රාහ්මණං.

“ ගම්භීරපඤ්ඤං මෙධාවිං, මග්ගාමග්ගස්ස කොවිදං;
උත්තමත්ථමනුපත්තං, තමහං බ්‍රූමි බ්‍රාහ්මණං

“ අසංසට්ඨං ගහට්ඨෙහි, අනාගාරෙහි චූභායං;
අනොකසාරිමජ්ජිච්ඡං, තමහං බ්‍රූමි බ්‍රාහ්මණං.

“ නිධාය දණ්ඩං භුතෙසු, තසෙසු ථාවරෙසු ච;
යොන භන්ති න සාතෙති, තමහං බ්‍රූමි බ්‍රාහ්මණං.

“ අචිරුද්ධං චිරුද්ධෙසු, අත්තදණ්ඩෙසු නිබ්බුතං;
සාදානෙසු අනාදානං, තමහං බ්‍රූමි බ්‍රාහ්මණං.

“ යස්ස රාගො ච දොසො ච, මානො මක්ඛො ච ඔහිතො;
සාසපොර්ව ආරග්ගා, තමහං බ්‍රූමි බ්‍රාහ්මණං.

(ආ)වෛදික “බ්‍රාහ්මණ” සංකල්පයට බුදුදහමෙන් නව අර්ථකථන සැපයෙන අයුරු පෙන්වා දෙන්න

II කොටස

05 පාලි භාෂාවේ යුග බෙදීම ප්‍රමාණවත් උදාහරණ ඇසුරෙන් පැහැදිලි කරන්න.

06 කච්චායන ව්‍යාකරණ සම්ප්‍රදායට අයත් ග්‍රන්ථ පිළිබඳ හැඳින්වීමක් කරන්න.

7 පාලි භාෂාවේ උපසර්ග පද හා නිපාත පදයන්ගේ භාවිතය සෝදාහරණව පැහැදිලි කරන්න.

08 පාලි නාම පද සාධනයේදී ප්‍රත්‍යය භාවිතා වන අයුරු මූලාශ්‍රය ඇසුරෙන් විස්තර කරන්න.